

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historia Missionis Anglicanæ Societatis Iesv

More, Henry

Avdomari, 1660

Louanij peste sublata aliqui. n. 14.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38320

raret quælibet quæ incommodè illi accidebant, eam artem appellabat Chymicam, cuius vi omnia in aurum spirituale verterentur. His luminum ac virtutū incrementis triennio antequam de vita decederet illustratum (quæq; tū cum Sanctæ *Theresiæ* vitam perlegisset, integri mēsis spirituales exercitationes confirmauerant) pestilens febris occupauit; in vltima verò vitæ periodo superna lucetam magna perfulsus est, vt astanti Sacerdoti attonitus dixerit, nunquam in omni vita simile sibi aliquid contigisse. Arrha fuerit, vt sperabatur, illius beatitudinis ad quam secuta mors aperuit ianuam nono Septembris, ætatis anno trigesimo septimo, Societatis decimo-septimo, cum Gradum Coadiutoris temporalis formati sortitus fuisset ante triennium.

XIV. Louaniensem etiam Tyronum habitationem Anno decimo-quarto lues contagiosa peruasit, Etenim recentes ex argilla parietes, quibus cubicula distinguebantur, noxium spirantes humorem, sanguinem in venis corruerant, & pene omnes prostrant, quatuor vno in mense sublatis. Horum duo erant primi anni Nouitij; tertius Coadiutor Temporalis, vix quindecim ante mortem diebus absoluto Tyrocinio. Quartus *Henricus Lanman* Sacerdos. Præfuerat is aliquoties inter nostros Minister: dum verò in Angliam veraretur messi illi inter ceteros intentus mirum quantum animos omnium innata morum suauitate sibi, Societati, Deo deuinciebat; videbatur non posse in quemquam concitari, semper affabilis, semper lætus licet, cum optime haberet, morbo hypocondriaco assidue afflicteretur. Nunc vtrique sanitati præfectus tanta alacritate singulis omnibusque seruibat vt nihil ferme alijs adiutoribus superesset præstandum; dies noctesque aderat, mira constantia contemnens supprimendique contagionis metum. Cum iusta reliquijs persoluisset, & aliquantum morte vacaret domus, additâ contractis ægitudinibus febris non absimili ceterorum, paucis diebus absumptus est, cum annum ætatis ageret supra trigessimum, Societatis octauum. Vir vt in omni ætate, ita in extrema ægitudine sibi semper similis; ad quam æquabilitatem animi licet natura fortasse quidpiam contulerit, eximia tamen cum Dei voluntate conformitas perfecerat firmaratque, quam non minus in acutissimis morbi doloribus alacer præferebat, quam si nullo tangeretur malo. Pro spe quam de se hi omnes faciebant, videri potuere præmaturè erepti, nisi quod nihil præmaturum censeri debet quod maturum est Deo. Calamitas tamen ista, & ipsæ etiam habitationis angustia cogitationem iniecere nouæ querendæ alicubi sedis; & quoniam experientia quotidiana docuerat, Anglum apud Archiduces Oratorem omnia clamoribus implere quoties in Brabantia aut Flandria domus aliqua aut possessio acquireretur Anglis, placuit Leodij querendum locum constituendo domicilio. *Ioannes Gerardi* apud præcipuos Angliæ Catholicos diurnam commorationem, & pietatis promouendæ studio notissimus, futuri domicilij designatus Rector, suscepto in se negotio rem perficit. Emitur decem iugerum ager in colle decliu situs, qui cum adiuncta domo ad Septentrionem terminabatur via militari clausâ manibus ciuitatis; ad Austum

Louanij
peste sublatis
aliquot.

Emitur
Leodij
domus &
ager.

1615.

horto Patrum Capucinatorum excelso muro ab hoc distincto. Anno decimo. quarto exeunte huc translatum est Tyrocinium; Et potuissemus quietam possessionem iniuisse Principis Ferdinandi Bavari, & ciuitatis vniuersæ vsi gratiâ nisi à quibus minimè timebatur molestiæ tam importunæ creatæ fuissent vt pene vniuersa deserere, & alias in ciuitate sedes quærere magno dispendio cogere-mur. Ij enim qui agrum fundo nostro conterminum incolunt Religiosi viri, vt domum amplio-rem & Sacrarium parari penserunt, vel ipsi, vel eorum causa ciues aliqui sermonibus omnia compleuere, Qui homines esse-mus? quid rei acturi? quæ causa mutandæ regionis? quid exteri homi-nes à patria hæresibus infecta, hæreticis amica, tam vicini manibus & portis ciuitatis, loco tam edito, vnde magna pars vrbs conspicitur, & ve-rò impeti posset? vbi cavernæ subterraneæ, quæ erudis lapidibus ser-nerunt, ducendis possent seruire cuniculis; per quos armati, & armorum instrumenta per fossas sub manibus in ciuium interitum nemine conscio in-tromitterentur; vbi domus in Castrum exurgeret, Templum tanquam equus alter Troianus omnium capitibus immineret. Hæc eorum qui ratione fa-cta metirentur, non dico risu, sed dolore accepta quidem sunt, quod in ciuitate sua Catholica de viris Religiosis pro fide pulsis patriâ, perpe-ssis carceres, bonorum proscritionem, morte ipsâ tormenta grauiora, eâ spargerentur, quæ in republica bene constituta non possent de sceleratissi-mis sine summa tristitia audiri; In vulgus tamen non solum fabula facti sumus, sed plenus erat pene quotidie ager nolter tumultuantium & oblatran-tium concursu, & periculum non leue discessionis popularis. Auxit turbatio-nem libellus exhibitus Magistratui, quo querela proponebatur quod viæ pub-licæ, & publica emolumenta ciuitatis priuatis vsibus applicarentur, obstru-erentur aditus ciuibus necessarij vel tempore belli ad mania, vel tempore contagionis ad auxilium à consueta Religiosorum hominum caritate ob-tinendum. (Transitus quidam designabatur qui nullo vnquam tempore fuerat publicus) Monebantur præterea vniuersi vt serio perpenderent an è re ciuitatis futurum esset, vt ignoti & exteri homines ea in parte habitarent quæ opportuna videri posset Arci extruendæ, multis ad inuidiam quæsitis argu-mentis ex natura loci, & nostra priuatim conditione. Hic libellus auctorita-te publica ad nos delatus est vnâ cum edicto de nan prosequendis inceptis, donec ostensa area ædificij, de sinceris nostris ac Religiosis cogitationibus esset vnicuique plenius satisfactum. Mandato obtemperare necesse fuit; neq; satis ostendisse contrario scripto quàm ea falsa quamque inania essent quæ dicerentur; Viti primarij iurati, & militum Præfecti omnem fundum & do-mum, omnes meatus & cæuernas inspicientes pronunciarunt non solum pro-cul omne damnum atque damni metum loco ædificioque futuro abesse, sed rem Ciuitati præstari cum primis vtilem atque honorificam: Quo etiam tem-pore spectata fuit Religiosi cuiusdam viri, Professoris Theologiæ, è familia diui Francisci de Obseruantia de nobis testificatio, cum pro Concione in

Aede

Difficulta-
tes, motæ
& sopitæ.